

[Koføed]

Når man nu tager det sidste op f. eks., så har jeg læst redegørelsen fra skatteministeren for, hvad han nu finder på. Fradrag for ejendomsskatter skal afskaffes. Der skal indføres værdistigningsskyld. Den primærkommunale grundskyld skal ligge på et vist niveau osv. osv., altså man går ind for en prispolitik med et minimumsprisystem og ønsker, at vi skal udnytte dette. Men hvad gør man så herhjemme? Man lægger alle hindringer i vejen for, at dette erhverv kan udnytte disse muligheder. Hvad er vilkårene i de andre lande? De er, at man ikke har de ekstraordinære nationale foranstaltninger, der forhindrer landbrugserhvervet i at udnytte denne situation. Derfor skal det være vores opfordring til regeringen, at den nu spekulerer på, hvad det egentlig er, man vil. Vil man stå ved, at man ønsker en stigning af den animalske produktion, således at man kan udnytte landbrugspolitikken og dens minimumsprisystem? Eller ønsker man det ikke? Hvis man ønsker det, må man tage konsekvenserne og lade være med at lægge hindringer i vejen. Det er klart, at man kan ikke få et erhverv til at ekspandere, hvis man diskriminerer i forhold til andre erhverv. Det tyske landbrug, som er det mest ekspansive i Europa i øjeblikket, som øger sin produktion, og som øger sin eksport, hvilke forhold har det på hjemmefronten politisk i forhold til dansk landbrug? Det har en indkomstbeskatning, som er skønsmæssig, det har en rente, der ligger på under det halve af, hvad vi har, og det har større tilskud til forskning osv. Det vil sige, at der lægger man ingen hindringer i vejen for landbrugserhvervets udfoldelse. Så har de selvfølgelig også fordelene ved de positive monetære udligningsbeløb, men man har åbenbart en større forståelse af, hvad det drejer sig om på europæisk plan, end den danske regering har.

Til slut skal jeg sige lidt om prisforligets andre områder. Jeg synes, at Middelhavspolitikken skal hilses med glæde også i Danmark, og jeg kan ikke være enig med fremskridtspartiets ordfører, der sagde, at det skal danske skatteydere betale. For det første må jeg minde om, at omkring 12-14 pct. af EFs budget betales ikke af danske skatteydere overhovedet. Det er importafgifter på varer, der indføres til Europa, og de betales af tredjelande. Dernæst må jeg sige, at de beløb, de danske skatteydere betaler, er forsvindende

små i forhold til den sikring, der ligger. Og endelig må det også være i dansk interesse at sørge for, at landbrugserhvervet i Italien og i Sydfrankrig bliver ophjulpet, således at man kan få lige konkurrencevilkår. Hvis det er meningen, hvad vi også har givet tilslutning til, at de tre andre lande i Sydeuropa skal ind i Fællesskabet på et eller andet tidspunkt, er det meget nødvendigt, at man også har en vis solidaritet, således at italienerne kan komme med. Det ligger også i landbrugspolitikens principper, så det hilser vi også med tilfredshed.

Vi må altså hilse med en vis tilfredshed, at landbrugsforliget ikke er så ringe endda. Hvor ringe eller hvor godt det er, afhænger af den nationale regering i Danmark. Hvis den nationale regering mener, at det er et godt prisforlig, kan vi udnytte det, men man kan ikke udnytte mulighederne med de tanker, man har om et skatteforlig, og hvad man ellers har i tankerne i dag. Så kan man godt sige, at det var et dårligt forlig. Der er lagt op til et udmærket forlig, men det afhænger af, om den danske regering forstår at give landbrugserhvervet chancer for at udnytte det. Det håber jeg, men mit håb er måske ikke så stort.

Lowzow (KF):

Også jeg har ligesom den socialdemokratiske ordfører været noget forbavset over tidspunktet, der er valgt til denne debat. Fremskridtspartiets ordfører insinuerede, at hvis man ikke syntes, dette tidspunkt var det rette til at debattere landbrugspriser, var man ikke interesseret i landbrugets forhold. Til det vil jeg nu nærmere sige, at hvis fremskridtspartiet ikke har andet at tilføre debatten, end hvad vi har hørt i dag, så har fremskridtspartiet ingen interesse for landbruget. Men så har vi da i hvert fald fået noget ud af denne debat, hvis vi kan konstatere det.

Jeg havde måske ventet, at fremskridtspartiet var lige så urealistisk, som det plejer, og havde tilbudt landbruget guld og grønne skove. Det var der også tilløb til i det sidste indlæg. Det samme har vi jo hørt i fiskeridebatten. Det var en mærkværdig nøgtern tale, der kom fra den første ordfører, så jeg troede, at det havde holdt, men det gjorde det ikke helt.